

[Indenrigsministeren.]

megen opmærksomhed, hvad der foregår på området, hvad man også har fornemmet inden for de sidste par måneder.

Når jeg taler om større indseende, kunne jeg for mit vedkommende håbe, at problemet med de billigst mulige og mest hensigtsmæssige sygehuse, som fru Karen Thurø Hansen var inde på, kunne løses ved, at vi fik råd til at oprette det danske sygehusinstitut, som er foreslået i betænkningen fra det udvalg, som hr. Haunstrup Clemmensen var formand for, og som indenrigsministeriet og Amtsrådsforeningen nedsatte. Men vi er jo lidt træge her i det høje ting en gang imellem. Hvis der skal spares, må vi helst ikke give penge ud først, selv om det somme tider er sådan, at man skal give penge ud for at kunne spare på længere sigt. Her drejer det sig om et forholdsvis lille antal millioner, så jeg håber, at der bliver mulighed for at komme igennem. Jeg må indrømme, at mit håb er forholdsvis begrænset, men vi har dog et fælles ønske om at billigøre dette område.

Jeg vil gerne sige til fru Karen Thurø Hansen — og det gælder i og for sig også hr. Gunner Baunsgaard — at når man taler om fribefordring og om, at vi skal spare, skal vi nu passe lidt på, for jeg tror nok, vi fik en større administration, hvis vi undtog B-medlemmer og sagde, at de skal betale. Situationen er jo i dag den, at A-medlemmer og B-medlemmer gennem deres sygekasser får godtgjort befordring til sygehus og til anden lægebehandling. Det vil altså sige, at vi på sygehusområdet skulle instituere, at nogle tog man helt og holdent, men at andre skulle man opretholde et skel for. Så tror jeg virkelig der blev tale om administration. I den forbindelse vil jeg gerne sige som svar til hr. Kofoed, at det er klart, at man må have en minimumsbetaling, formentlig i lighed med den, man har, når det drejer sig om konsultation og besøg hos læger.

Jeg tror ikke, at dette forslag til ny sygehuslov vil kræve mere personale. Det er, som flere ordførere har været inde på, simpelt hen en nødvendig følge af sygesikringsloven og af, at sygekasserne ophæves.

Jeg synes nok, man kan blive lidt gram i hu, hvis man, samtidig med at der tales om

ligelighed i behandlingen, stadig væk skulle have A- og B-medlemssystemet, som fru Inger Lise Petersen var inde på, stadig væk skulle opretholde dette, at jo mere man tjener, des mere skal man altså betale i sygekassekontingent over skatten, og til gengæld skal man betale noget mere til lægerne ved siden af. Det håber jeg er et af de spørgsmål, vi kan få løst inden særlig lang tid.

Med hensyn til fødselsanstalten i Århus kan jeg sige, at den, der er mest interesseret, er professoren i Århus. Jeg er det i og for sig også, men der er nogle penge imellem, og jeg kan ikke på stående fod svare. Men får jeg et spørgsmål i udvalget, skal jeg meget gerne fortælle konkret, hvordan det ligger med hensyn til fødselsanstalten, som det er tanken at bringe over til amtskommunen.

Hr. Kofoed mente ikke, der var så store fremskridt. Det afhænger helt af, med hvilke øjne man ser på sagen. Der er dog nogle specielle ting. Der er bl. a. fribefordringen, som nu fastslås, og som jeg går ud fra vi kan blive enige om. Det fastslås, at sygehusvæsenet også kan omfatte en hel række andre institutioner. Der er reglen om, at man nu kan give tilskud til kurophold i udlandet i givet fald, og der er spørgsmålet om lægebehandling i udlandet, noget, som er forholdsvis nyt. Så selv om ændringerne måske er få, er der dog nogle.

Men så var hr. Kofoed inde på, at amtskommunerne nødig skulle ligge og konkurrere med hinanden, og i den forbindelse kunne så nævnes det, hr. Henning Jensen var inde på, nemlig spørgsmålet om undersøgelse for kredsløbssygdomme og andre ting. Det er klart, at det er en af de ting, vi meget nøje må følge, for det er jo jævnt-hen sådan, at staten skal betale nogle af de penge, amterne bruger. Det er rigtigt, at jo højere refusionen er, des bedre har de jo amter råd til at gøre det. Derfor arbejder vi også i øjeblikket på, at sygehusrefusionen skal nedsættes fra 35 pct. til omkring 20 pct., og at resten af pengene bruges til de fattige amter, bl. a. Bornholm, hvor hr. Kofoed kommer fra, således at de også kan være med til at konkurrere.

Men hvis man vil have specielle sanatorier eller specielle institutioner, må vi gøre os klart, at Danmark ikke er så stort et land, at vi har råd til at have dem i alle amter.